

forfaavidt den vender ud imod Fremtiden, vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det kan have Betydning for det ærede Medlem fra Leire. Kommer der senere en saadan Situation, hvor det ærede Medlem tror, at det er hensigtsmæssigt at gaa ind paa nye Forter. — der kan jo komme en eller anden Bevægelse, ifjor stede der forskellige mærkelige Ting, som vi ikke havde ventet — jeg siger, kommer der en saadan Situation, saa har altsaa det ærede Medlem sikret sig ved sin Udtalelse iaar, saa kan han staa op og sige: Sagde jeg ikke nok, at det var de nye Forter, som laa bagved de 6 Kanoner, nu gaar jeg ind derpaa, og det er i Overensstemmelse med, hvad jeg har sagt før. Til noget Saadant kunne altsaa det ærede Medlems Udtalelser bruges; men vendt mod os, vil der for Alle, der i mindste Maade have overveiet dette Spørgsmaal og skænket det nogen Opmærksomhed — jeg har jo rigtignok hørt Medlemmer tale om denne Sag paa en saadan Maade, at man ikke skulde tro, at de, inden de talte, havde skænket den Løst synderlig Opmærksomhed, hvad de skulde gjøre — ikke være mindste Tvivl om, at Bevillingen af disse 6 Kanoner er en Protest fra vor Side imod de nye Forter. — Der var mange forskellige Ting, som det ærede Medlem fra Leire talte om sidst. Hvad det særlig Tekniske angaar, har jo den ærede Minister besvaret det; jeg skal blot notere den pludselige Interesse og varme Følelse, som det ærede Medlem i Slutningen af sit Foredrag røbede for den ærede Marineministers Afserer. Det var mig overordentlig interessant at lægge Mærke til, kun forekommer det mig, at det vilde have være rigtigt, om det ærede Medlem saa havde givet sin varme Interesse Luft i nogle Ændringsforslag, som vi kunde have forhandlet her, thi dette, at ville vinde Modstandere mod de 6 Kanoner ved at give et Haab — det ser rigtignok allerede ud som et skuffet Haab — om Bevillinger paa Marineministeriets Budget, er en Vej, hvor jeg ikke tror, at det ærede Medlem vil vinde Tilslutning. Svillen Interesse den ærede Marineminister skulde have af den Slags Tilstaaelser, der kun yttre sig som Modstand imod et Vaaben, der for den ærede Ministers Opgave som Deltager i Kjøbenhavns Søforsvar med Søminer og Skibe har overordentlig Betydning, forstaaer jeg ikke; thi er der Noget, der maa være glad i Forsvarsvæsenets Interesse ved denne Bevilling af 6 Kanoner, maa det være Marineministeren. Han har sine Skibe og sit aktive og passive Minevæsen og Andet for at bidrage til Forsvaret af Kjøbenhavn fra Søiden, og det vil altsaa være en overordentlig Betydning for ham at faae den Hjælp, som de 6 Kanoner kunne yde ham til hans Del af denne Opgave. Men skulde det ærede Medlem naae til at faae den ærede Forsvarsminister til at betænke sig og til

at overveie med sig selv og sin Kollega i Bestyrelsen, om der ikke er Noget i det, som det ærede Medlem har talt om som saa overordentlig mere nyttigt for Forsvarsvæsenet end de 6 Kanoner, saa er det jo saa meget desto bedre, thi det Bedste, vi kunde faae til vort Forsvar indenfor de Grundsætninger, efter hvilke vi have søgt at udvikle Forsvaret, er jo ikke for godt — jeg siger, at kunde det ærede Medlem gjøre Noget i saa Henseende med sine Ubefalinger, er det jo godt. Men jeg maa tilstaa, at jeg ikke tror, at det ærede Medlem kommer vidt med sin Beklagelse over Marineministerens Stilling; thi, det gjentager jeg, ifjøndt den ærede Minister glemte at udtale sin Glæde over de 6 Kanoner, som vil styrke ogsaa hans Del af Forsvaret, i de noget gnaavne Bemærkninger, som han fremkom med angaaende sit Budget, tror jeg dog, at den ærede Minister indvendig havde en glad og taknemlig Følelse mod det Folkething, der vil bevilge ham og hans Kollega denne Styrkelse i Forsvaret. — Jeg skal ikke komme videre ind paa de andre Bemærkninger, som ere fremkomne, fordi det er saa sildigt. Jeg kunde have ønsket at komme ind paa adskillige af den ærede Ministers Bemærkninger angaaende de øvrige Ændringsforslag; men det maa jeg nu udsætte. Jeg nærer det Haab — og jeg nærer det i Forstaaelse med, hvad jeg vil tillade mig at kalde det Fornuftige, som gjør sig gjældende i disse Sager her i Thinget — at denne Bevilling vil blive given iaften, og saa antager jeg, at, selv om de ærede Forsvarsministre med mere eller mindre Begrundelse og ud fra deres specielle Standpunkter kunde have Et og Andet at indvende imod enkelte Punkter paa det Budget, de have faaet, hør de og kunne de indrette sig paa — enkelte Revisioner og Smaaforandringer forbeholdt — i alt Bæsfentligt at søle sig tilfreds. Naar jeg siger enkelte Smaaforandringer forbeholdt, vil jeg dermed sige til den ærede Marineminister, at, hvis der indenfor det Beløb, vi have foreslaaet bevilget, er andre Ting, som han hellere vilde have disse Beløb bevilgede til, tror jeg, at der fra Flertallets Side ikke vil komme Vanskeligheder. Vil den ærede Minister holde sig til den samme Sum og ikke foregribe Bevillingerne til næste Aar; men ønsker for de opnaaede Bevillinger andre Objekter, som han sætter mere Pris paa, antager jeg, at der mellem anden og tredje Behandling vil kunne foretages Forandringer i saa Henseende paa hans Budget. Det er ikke vor Mening ligeoverfor Ministre, om hvilke vi ikke betvøle, at de ville fremme deres Formaal og kunne gjøre os kloge paa disse Spørgsmaal, at vægre os ved indenfor den samme Sum at vise Smødekommen med Hensyn til de Diemed, som Bevillingen gjælder. Jeg skal indrømme, at der er to Bevillinger, den ene til Krigsministeren og den anden til Marineministeren, om hvilke jeg veed, at der er Adskillige indenfor Flertallet, der